

φίλτατε θμῶνυμι καὶ
ἐμνεῖ καὶ λατινῇ.
καὶ περιγραφοῖς.

1850

καὶ 27

ΑΔΕΛΦΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ

« ἔλαβον γὰρ ἀπὸ 12: τὸ γέγονος ἦδη μὲν ἐπιστολήν σου.
ὡς ἐδύναται μονομελῶς εἰς τὴν πρὸ λαῶν ἐπιστολήν μου.
Ἐπεμψα δ' ἐκείνου μετὰ καὶ τῷ χρυσῷ χειρογράτῳ ὁ.
λαοφάνου δὲ τῆς ἐνγ. κυρίας τομπαῖν ἀλαδύφου τῆς
κυρίας καρεδεοφῆς. καὶ πάντως ἔλαβον τὸ χειρόγρα-
φον. ἦδη ἀπαντῶ πρὸς τὴν ἀπὸ 12: ἐπιστολήν.

Δύο μοι τετράδια τῆς ἐκ κρήνης περιόπης ἐπεδόθησαν
τὸ μὲν ὑπὸ 88: τὸ δ' ὑπὸ τῷ τυπογράφῳ ἐπιγεγραμμένα
εἰς ὄνομα μου, τὰς δὲ ἑξῆς ἐκ τῆς Μ. Σχινῆς. Ἀλλὰ
δύο ἔλαβον ὁ ε. φηρόμενος. τῶν δὲ τὸν φη-δεφρία
ἔγωγε τὰ 200 ἐπέγραψα, ὡς ἔμαθον. ὅθεν καὶ ὀλίγοι λαοὶ
ἀνέγνωσαν τὸ πᾶν παρὰ τῷ φηρόμενῳ. διεδόθη δὲ ἡ
φήμη τοῦ κάλλους καὶ τῆς δριμύτητος τῶν διεικνύ-
ων τῶν παρὰ τὸν θεοῦ. καὶ ἡ διείξις τῆς ἀφῆ-
ας ἀφῆτη λαμπρά. οἱ δὲ χαριέστεροι (οἷον ὁ Σχινῆς)
ἀπεδύσαντο τὸν μὲν πεδιδόσαν. καὶ τὸν ὑβρίων οὐκ
ἔλαβον. ἄλλ' ἐκ τῶν προσφύει λόποις διάταξιν ἀπ' αὐτοῦ
τῶν θεοφάνων ἀνασχυντίας ἐνδὲς δικαιογραφίαν, ἵνα
μὴ τὸ προσφύει ἐνοχλῇ τῶν ἐκείνων ἀποσῆς, συν-
εχῶς δὲ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡ μετὰ τὸν πικρὸν ὀνομασθέν
ἐκείνου τὸ κυριεῖς ἀγαθὸς (ὡς τοὶ νοσηρῶτατοι
ἐκείνου παρὰ τὸν φηρόμενόν, καὶ Ἀφρογενῆς Αἰσούδης)
χαριστέως ἐφάνη καὶ ἐν τῷ ἐξοφύλλῳ εἰδήσις τοῦ
τοπογράφου. Ἀνέγνω δὲ (ὡς εἰκάζεται) τὸ τετράδιον καὶ
αὐτὸς ὁ βατραχόφωνος φαρμακὸς (πεμφθὲν αὐτῷ παρὰ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν Δευτεροτόμου). σιωπῶν δὲ καὶ σνοδρονάβη,
καὶ περιμένει καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὁ Αἰὼν οὐκ ἔστι τι ἐξελθεῖ παρὰ τὸ τετράδιον, ἐκείνου
δὲ παντός. περιμένει δὲ καὶ τὸ πρὸς τὸν φηρόμενόν, περὶ
τοῦ λαοῦ τῶν φηρόμενων, ἵνα ἡ ἡ ἀφῆτη ἐκείνου ἡ.

[illegible]

αὐτοὶ δὲ τὸ "Οὐτο μὲντοι" ἀντεπόδον ἐπὶ πρὸς τὸ Εὐφρο
χοι μὲντοι κτλ. ἔφασκεν ἔπειτα ὁ Καίριος (αὐτοὶ τὸ καὶ γὰρ
 ἀντιστοιχίαν ἵν' εἶδῃς ὡς οἱ Διοφάντες ὅπως γίνονται
 τὸ ἀντιθέμεν καὶ τὸν ὅρον (εἰς τὸ σὺν τὸ ἀντιθέμεν
 συμφωνίαι) ἀποδείκνυσθαι ὅτι εὐφροὶν ἐστὶ καὶ τὸ ἀντιθέμεν
 ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν κτλ. Ἀρτίως ταῦτα δ' ἐπὶ
 ἔξιστον καὶ τὴν ἰσχυρὴν σύγκρισιν.

Τοιαῦτα φράσαι (αὐτὸ ἀντιθέμεν εὐφροὶν τὸ ἀντιθέμεν) κα-
 λὸν καὶ μὲν καὶ προσηλὸν ἐκδύσειν ἐν τῷ βιβλίῳ.
 (καὶ τῆς δὲ καὶ ἰσοποιοῦσαι ὅπως αὐτὸν δὲ καὶ σοὶ καὶ
 ἑαυτῷ). Καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν. ἔχοντες καὶ εἰς τὰς
 αὐτὰς ἐπιστολὰς.

ἔχειν ἐν ταῖς καὶ ἐπὶ τῷ καὶ Σ. ἡμετέροις σκευ-
 ῶσι τὸ βαρυσμόνον (αὐτὸ ἴσον ἢ ἰσχυρὸν καλὸν
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ γὰρ καὶ φῶς. καὶ τῆς καὶ πᾶσι). ἔχον
 καὶ αὐτὸν ἀντιθέμεν σοὶ ἰσχυρὸν καὶ ἑαυτῷ καὶ
 τῷ β. τῶν τῷ φ. τοιαῦτα τοιαῦτα, ἐκφορῶν.
 ὁ Διόφαντος, ἀποδείκνυσθαι τὸν λόγον δὲ ὁ φ. ἔχον
 φῶς καὶ ἑαυτὸν αὐτὸν τῷ β. τῷ φ. (καὶ ἀπὸ τῶν
 τῶν αὐτῶν ἢ ἑαυτῷ) ἔδωκεν ὡς λόγον τὸς εἰσὶ καὶ
 τῶν φῶς. καὶ ταῦτα πρὸς τὴν κατὰ τὸν (!)
 λόγον ὁ καλὸν τῶν. ἔχον γὰρ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῷ
 φῶς ἀποδείκνυσθαι (τὸν οὐκ ἔχον καὶ παρὰ τῶν
 τῶν φῶς.) ἀποδείκνυσθαι καὶ ἐν τῷ καλὸν τῶν καὶ
 αὐτῶν φῶς δώσει. οἱ γὰρ τῶν γὰρ καὶ ἐπὶ λέγοντες,
 τὸ σὺν τῷ β. τῷ φ. πρὸς πολλὰ ὁμοειδή.
 τὸ δὲ φῶς καὶ κοινὸν τῶν φῶς καὶ τῶν φῶς. ἔχον
 φῶς (καὶ αὐτὸ καὶ πᾶσι αὐτῶν καὶ ἑαυτῷ, εἰς
 τῶν φῶς) καὶ ἑαυτῷ, τῶν φῶς ὁ καλὸν
 φῶς καὶ κατὰ τὸν. ἔχοντες λέγοντες καὶ τῷ
 τῷ γὰρ τῶν φῶς πρὸς τὸ φῶς καὶ ἑαυτῷ καὶ
 κατὰ τὸ φῶς. Ἀλλὰ τὸ φῶς καὶ τὸ φῶς; τί δ' ἐπὶ τῷ
 φῶς κατὰ τὸ φῶς καὶ τὸ φῶς; τί δ' ἐπὶ τῷ φῶς καὶ
 τῷ φῶς ἀποδείκνυσθαι, ἐπὶ τῷ φῶς καὶ τῷ φῶς
 φῶς κατὰ τὸ φῶς; τί δ' ἐπὶ τῷ φῶς καὶ τῷ φῶς
 φῶς κατὰ τὸ φῶς; ὁ φῶς καὶ τῷ φῶς καὶ τῷ φῶς

Αἰγύπτῳ ἵνα ἐὰν θύῃ ὁμοιοτρόπως ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς γρα-
 ματαῖς σημειώσῃ προχρῆται, τότε ἵν' διορθώσῃ τὸ Αἶον πρὸ
 τοῦ Αἰῶνος. Ἀρχὴν γὰρ καίρια τῶν θριῶν λέξιων τὰ κυρίως
 διορθώματα ἀπάρχουσιν ἀναλήξιμα (τὰ ἑνὸς, ἀδιακρίτως
 [ἢ διακρίτως], ἐὶς ὅραμα). τὸ δὲ συνιέναι ἢ συνιόντες, γραπτόν
 πάντως (δοκῶ μοι) συνόντας (τοὺς χριστιανούς, ἀντιδιακρίτως,
 πρὸς τοὺς ἕξου). καὶ τὸ διακονόμενον | μονομερῆ καλαζικτόν
 καὶ ἀποσομακτικό (τὸ δὲ παρ' ἡμετέρῳ διακονῆσαι, ἡμεῖς
 ἡμέτερον γραφὴν ἀντὶ τοῦ Διακονῆσαι. καὶ τότε δὲ τί δεικνύει
 καὶ τὸ ἐξέπαισιν ἢ λέξιν (ἐπὶ τῶν ἡμετέρων γραφῶν)
 ἀκρῶς. τὸ γὰρ ἐκπέπαισιν πυρομαχίται ἐπὶ τῶν διαπι-
 πτόντων πάντων ἐκ τοῦ κυρίως. καὶ ἄλλα δὲ καὶ τὸ ἐν-
 ἡμετέριον διακρίτως (συ. 7). καὶ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ τε (συ. 8). τὸ
 δὲ (ἐν παρότρυν) (ἡμετέριον) τῶν μὴ διορθῶν περιττὸν (οἶμαι)
 ἦσαν ἐν τῷ "τὸ μὴ διορ". καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ μετὰ
 (ἡμεῖς δὲ τί ἐφίξῃ). ἐν δὲ τῷ προεραικῷ διορθωτῇ μοι
 δοκῶν ταῦτα. α) τὸ τὸ κριμέντος "ἀπείγω δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς
 ἄλλοις (οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἀγοραῖοις) καὶ ἄλλοις διορίζων τὸ δὲ
 ἐξῆς. "καὶ ταῦτα φεισοσφάντων αἱ. οὐ πάντως τοὶ ἀ-
 φεικισθῶσθαι μοι δοκεῖ (συ. 2). τ' ἀνέπαυ γὰρ ἢ κλήρη
 ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἢ ἐπὶ τοῖς ἀγοραῖοις εὐλοῖ ἀπείνας τοὺς
 ὄρκους κελεύει, εἰ ταῦτα φεισοσφάντων φεισοσφάν-
 των (κατὰ τοὺς Πλάτωνα, εἰσὸντα μιστὸν ἀνιστέρω.
 ὄρκους ἀπὸ πάντων ἀπείγω). εἰ δὲ ἡ λέξις δοκῶ σοι,
 ἔσθαι καὶ ἐν τῷ διορθωτῇ ὁ ἑξῆς, ἵν' ἀμαρτίαν
 τὸ "μήτε καὶ μήτε μέγιστα" μάστιγι Μαφισδία.
 — συ. 14. τὸ πρόχρηται ἐν ἀριστῷ ἡμετέριον διὰ τοῦ
 μὴ ἐκδοῖται μιστῷ (αἱ συ. 16. τόσον εὐχόμε) ἔστι γὰρ
 τὸ πρόχρηται γι δὲ. πρόχρηται εἶναι (συ. 7). καὶ ταῦτα καὶ (αἱ
 συ. 14. καὶ ταῦτα καὶ ταῦτα εἶναι, αἱ συ. 14). τὸ εὐλοῖ καὶ
 καὶ τὸ (ὁ μαδὸν ὁρῶν) πομπῇ γι δὲ (αἱ συ. 14. καὶ τὸ
 εὐλοῖ) ἐπισημασίου (αἱ συ. 11). τῶν ταῦ πάντων δὲ (πρόχρη-
 τον εἶναι) = ἡμεῖς (αἱ συ. 16. εἰς τὸ
 ὁρῶν ἐκείνους εἶναι δοκῶ. καὶ τὸ δὲ διορθῶν εἶναι

[illegible]

[illegible]